

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 lutego 2013 r. r.

DOLiS/DEC-107/13/7413,7424

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Państwa E. i W. P., reprezentowanych przez radcę prawnego Pana S. S., dotyczącej przetwarzania ich danych osobowych przez P. S.A. (obecnie P. Sp. z o.o.),

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku Pana W. P., w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez P. Sp. z o.o.;**
- 2) w pozostałym zakresie postępowanie umarzam.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął „wniosek o wykreślenie danych osobowych” Państwa E. i W. P., zwanych dalej również Skarżącymi, reprezentowanych przez radcę prawnego Pana S. S., dotyczący przetwarzania ich danych osobowych przez P. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką.

W treści przedmiotowego pisma zakwestionowano podstawę do dalszego przetwarzania przez ten podmiot danych osobowych Skarżących, ze względu na postanowienie Komornika Sądowego w B., wydane w sprawie [...], prowadzonej w oparciu o Wyrok Sądu Rejonowego w S., z dnia [...] czerwca 2004 r., sygn. akt [...], stanowiący tytuł wykonawczy w przedmiotowym postępowaniu. Niniejszym postanowieniem zakończono postępowanie egzekucyjne w sprawie prowadzonej na wniosek Spółki. W wyniku dokonanych czynności Komornik Sądowy wyegzekwował od dłużnika, tj. W. P. wobec P. Sp. z o.o., całą należność wynikającą z tytułu wykonawczego, co stwierdzono w treści postanowienia.

Informację o fakcie dalszego przetwarzania danych osobowych Skarżących na wniosek Spółki, cyt. „przez jakiś rejestr dłużników”, przekazał im D. w uzasadnieniu negatywnej decyzji kredytowej, bez wskazania jaki to rejestr.

Wobec powyższego Skarżący złożyli do Generalnego Inspektora Danych Osobowych wnioski o nakazanie P. Sp. z o.o. usunięcia dotyczących ich danych osobowych, jak: imię, nazwisko, seria i numer dokumentu tożsamości, numer PESEL, adres zamieszkania z rejestrów, w których dane osobowe Skarżących zostały na wniosek Spółki zamieszczone, zasądzenie od Spółki na rzecz Skarżących kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych, dopuszczenie dowodów z dokumentów wskazanych co do faktów wynikających z treści uzasadnienia, zobowiązanie P. Sp. z o.o. do złożenia oświadczenia do jakich rejestrów danych zostały przez niego zgłoszone dane osobowe Skarżących.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. P. Sp. z o.o. uzyskał dane osobowe Skarżących w związku z zawartymi z nimi umowami o świadczenie usług telekomunikacyjnych.
2. Skarżący jako klient prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Pr.” zawarł z P. Sp. z o.o. następujące umowy:
 - a) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia [...] lipca 1999 r.;
 - b) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia [...] października 2000 r.;
 - c) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia [...] listopada 2001 r.
3. Skarżąca jako klientka prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „G.” zawarła z P. Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w dniu [...] stycznia 2002 r.
4. W dniu [...] kwietnia 2002 r., do Skarżącego zostało skierowane przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z informacją o rozwiązaniu umowy wiążącej strony w trybie § 15 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez P. Sp. z o.o. Skarżący został również poinformowany o możliwości przekazania obsługi zadłużenia firmom windykacyjnym lub skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego. Następnie w dniu [...] czerwca 2003 r. do Skarżącego zostało wystosowane kolejne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Wobec Skarżącego wniesiono pozew do Sądu Rejonowego w S. Wyrokiem Sądu Skarżący został

zobowiązany do spłacenia należności wobec P. Sp. z o.o. wraz z odsetkami ustawowymi. W dniu [...] czerwca 2010 r. Komornik Sadowy przy Sądzie Rejonowym w B. wydał postanowienie, którym zakończył postępowanie egzekucyjne.

5. Wobec Skarżącej zostało wystosowane w dniu [...] lipca 2003 r., ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z informacją o rozwiązaniu umowy wiążącej strony w trybie § 15 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez P. Sp. z o.o. oraz możliwością przekazania obsługi zadłużenia firmom windykacyjnym, lub skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego. W roku 2004 Spółka udostępniła dane osobowe Skarżącej firmie windykacyjnej I. Sp. z o.o., w celu wyegzekwowania zaległych należności, przy czym kwota wierzytelności została odzyskana i aktualnie P. Sp. z o. o. nie przetwarza danych osobowych Skarżącej.
6. Zgodnie z oświadczeniem Spółki, dane osobowe Skarżących nie zostały przekazane do jakiegokolwiek rejestru dłużników.
7. W wyjaśnieniach przekazanych przez Spółkę Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych stwierdzono, że P. Sp. z o. o. przetwarza dane osobowe Skarżącego z tytułu zawarcia z nim kolejnych, obowiązujących, umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie przepisów art. 23 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne gdy osoba, której dane dotyczą wyrazi na to zgodę, jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.
8. Spółka oświadczyła ponadto, że ciąży na niej prawny obowiązek przetwarzania danych osobowych Skarżącego, wynikający art. art. 74. ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r., nr 152, poz. 1223 j.t.), zgodnie z którym dowody księgowe dotyczące środków trwałych w budowie, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym, należy przechowywać przez 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącego wskazać należy, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego

Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła w sposób jednoznaczny i bezsporny, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia przez P. Sp. z o.o. jego danych osobowych cyt. „do jakiegoś rejestru dłużników”. Skarżący oparł swoje zarzuty jedynie na bliżej niesprecyzowanej informacji, otrzymanej od D. i nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie przekazania jego danych osobowych do rejestru dłużników. Natomiast Spółka w toku niniejszego postępowania oświadczyła, że nigdy nie przekazywała danych osobowych Skarżącego do jakiegokolwiek rejestru dłużników.

W takiej sytuacji należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie niebudzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

W świetle powyżej przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do zastosowania przez organ ochrony danych osobowych przepisu art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie danych osobowych. Z przywołanego przepisu wynika, iż warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym artykule jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej.

Co do podstaw aktualnego przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez P. Sp. z o.o. stwierdzono, że ze względu na okoliczności opisane w punktach 7 i 8 ustaleń, przetwarzanie jego danych osobowych pozostaje w zgodzie z przesłankami art. 23 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz czyni zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 74. ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Odnosząc się natomiast do wniosku Skarżącej, dotyczącego wykreślenia jej danych osobowych przetwarzanych przez P. Sp. z o.o. wskazać należy, iż postępowanie w tym zakresie należy umorzyć. Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie wykazał bowiem, iż podmiot ten aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącej. W udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach Spółka oświadczyła, iż „aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącej”.

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się

bezpředmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wystarczy wskazać tu choćby wyrok z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) NSA – Ośrodka Zamiejscowego we Wrocławiu, w którym wskazano, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.